

Sygn. akt VU 609/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 30 marca 2017 r.

1. **oddala odwołanie;**

2. **przyznaje pełnomocnikowi radcy prawnemu A. K. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu, wynagrodzenie w kwocie 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych czterdzieści groszy), którą to kwotę wypłacić z rachunku Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb.**

Sygn. akt V U 609/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił J. R. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury, z uwagi na nie przedłożenie nowych dowodów oraz nie ujawnienie nowych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, a mogących mieć wpływ na wysokość świadczenia.

W dniu 14 kwietnia 2017 roku J. R. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji. Zarzuty sprecyzowała w piśmie procesowym z dnia 8 czerwca 2017r. Zarzuciła błędne obliczenie kapitału początkowego poprzez nieuwzględnienie jej zarobków w Zakładach (...) w R. lat 1966-75, które kształtowały się powyżej średniej krajowej. Podniosła, że za ten okres nie dysponuje dokumentami płacowymi, gdyż się nie zachowały, co nie jest jej winą. Na tą okoliczność wniosła o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka W. Ł.. Wniosek ten został następnie cofnięty przez pełnomocnika wnioskodawczyni pismem z dnia 10 października 2017r. na podstawie oświadczenia wnioskodawczyni, że świadek nie ma wiedzy ani na temat czasokresu zatrudnienia wnioskodawczyni w latach 1966-1980 ani wysokości jej zarobków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powielając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

W piśmie procesowym z dnia 9 czerwca 2017r., złożonym w wykonaniu zobowiązania Sądu, ZUS wyjaśnił, że wynagrodzenie wnioskodawczyni uzyskane w firmie (...) w latach 1975-1980 zostało uwzględnione przez ZUS przy przeliczeniu świadczenia wnioskodawczyni w 2009r. na podstawie zaświadczenia Rp-7 z dnia 23 marca 2009r., ale zarobki z tego okresu nie doprowadziły do wzrostu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru. Nadal najkorzystniejszym wskaźnikiem jest wskaźnik wyliczony z 12 miesięcy w wysokości 98,38%.

W piśmie procesowym z dnia 14 lipca 2017r. ZUS dodatkowo poinformował, że cały okres zatrudnienia w Zakładach (...) od 25 listopada 1966r. do 8 października 1980r. został zaliczony wnioskodawczyni do emerytury.

Na rozprawie w dniu 6 marca 2018 roku pełnomocnik wnioskodawczyni oświadczył, że nie kwestionuje zarobków wnioskodawczyni przedstawionych przez organ rentowy z lat 1966-1975 w piśmie procesowym z dnia 15 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

J. R., urodzona w dniu (...), w okresie od dnia 22 stycznia 1966 roku do dnia 24 listopada 1966 roku zatrudniona była w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w R. na stanowisku pracownika fizycznego.

(dowód: wniosek k. 170 akt ZUS, świadectwo pracy k. 5 akt ZUS)

W okresie od dnia 25 listopada 1966 roku do dnia 7 października 1980 roku wnioskodawczyni pracowała w Zakładach (...) w R. w pełnym wymiarze czasu pracy jako politurnik.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 14 czerwca 1999 roku k.25 akt ZUS)

W okresie od dnia 10 sierpnia 1993 roku do dnia 31 października 1993 roku wnioskodawczyni zatrudniona była w Przedsiębiorstwie Usługowym (...) w P..

(dowód: świadectwo pracy z dnia 18 października 2007 roku k.44 akt ZUS)

W okresie od dnia 1 stycznia 2006 roku do dnia 28 lutego 2006 roku wnioskodawczyni zatrudniona była w Firmie. (...) w C..

(dowód: świadectwo pracy z dnia 31 października 2006 roku k. 45 akt ZUS)

Decyzją z dnia 21 października 1980 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21 sierpnia 1980 roku przyznał wnioskodawczyni rentę inwalidzką z tytułu zaliczenia wnioskodawczyni do III grupy inwalidzkiej. Podstawę wymiaru renty stanowiła kwota 5.456,58 złotych, stanowiąca przeciętny zarobek z ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia w okresie od dnia 1 kwietnia 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku (okoliczność bezsporna).

Decyzją z dnia 10 grudnia 1991 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., dokonał rewaloryzacji przysługującego wnioskodawczyni świadczenia i ustalił nową wysokość renty inwalidzkiej od dnia 01.11.1991 roku. Decyzją tą ustalono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 98,38%, jako stosunek podstawy wymiaru renty z okresu od dnia 1 kwietnia 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku tj. 5.456,58 złotych do przeciętnych wynagrodzeń w gospodarce uspołecznionej z okresu od dnia 01.04.1979 roku do dnia 31.03.1980 roku tj. kwoty 5.547,00 złotych. (okoliczność bezsporna)

Decyzją z dnia 10 marca 1998 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał wnioskodawczyni rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Wskaźnik wysokości wymiaru świadczenia wyniósł 878,91 złotych. Wysokość renty wyniosła 344,77 złotych.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 10 marca 1998 roku k. 2 akt ZUS)

Decyzją z dnia 25 marca 1998 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., po rozpoznaniu wniosku z dnia 17 marca 1998r., przeliczył wnioskodawczyni rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy po uwzględnieniu w wymiarze świadczenia okresu zatrudnienia od 22 stycznia 1966 roku do 24 listopada 1966 roku.

Do ustalenia podstawy wymiaru przyjęto dotychczasowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty 98,38% wyliczony z dochodów osiągniętych w okresie od dnia 1 kwietnia 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku.

Podstawę wymiaru 656,16 złotych obliczono przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 98,38% przez kwotę bazową 666,96 zł.

Do ustalenia wysokości renty organ rentowy uwzględnił 14 lat i 8 miesięcy (176 miesięcy) okresów składkowych oraz 10 lat i 4 miesiące (124 miesiące) okresów uzupełniających.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 25 marca 1998 roku k. 7 akt ZUS)

Decyzją z dnia 25 marca 1998 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 17 marca 1998 roku, przeliczył wnioskodawczyni rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z nowej podstawy wymiaru świadczenia wyliczonej z dochodów z 3 lat kalendarzowych od 1 stycznia 1977 roku do grudnia 1979 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z dochodu z tych lat wyniósł 94,29%. Podstawę wymiaru obliczono przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 94,29 % przez 666,96 zł tj. kwota bazowa wyniosła 628,88 złotych.

Do ustalenia wysokości renty organ rentowy uwzględnił 14 lat i 8 miesięcy (176 miesięcy) okresów składkowych oraz 10 lat i 4 miesiące (124 miesiące) okresów uzupełniających.

Z uwagi na fakt, iż świadczenie było mniej korzystne od poprzedniego nie spowodowało ono zmiany wysokości renty.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 25 marca 1998 roku k. 9 akt ZUS)

Decyzją z dnia 15 września 1999 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., przeliczył wnioskodawczyni rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy po uwzględnieniu w wymiarze świadczenia okresu zatrudnienia od 10 sierpnia 1993r. do 31 października 1993 roku. Do ustalenia wysokości renty organ rentowy uwzględnił 14 lat i 11 miesięcy (179 miesięcy) okresów składkowych, 1 rok i 5 miesięcy okresów nieskładkowych i 8 lat i 8 miesięcy (104 miesiące) okresów uzupełniających.

(dowód: decyzja ZUS z 15.09.1999r. – k. 14 akt)

Decyzją z dnia 4 grudnia 2007 roku wydaną w sprawie (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 października 1997 roku tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wskaźnik wymiaru renty wynoszący 98,38% wyliczony z dochodów osiągniętych w okresie od dnia 1 kwietnia 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku.

.Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto okresy składkowe wynoszące: 16 lat 1 miesiąc (193 miesiące) , okresy nieskładkowe wynoszące 1 rok 5 miesięcy (17 miesięcy) oraz okres pracy w gospodarstwie rolnym w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy (30 miesięcy).

(dowód: decyzja ZUS z dnia 4 grudnia 2007 roku k.57 akt ZUS)

W dniu 30 marca 2009r. J. R. wniosła o ponowne ustalenie podstawy wymiaru z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okres wykonywania zatrudnienia w ramach stosunku pracy, za który nie jest możliwe przedłożenie dokumentów potwierdzających wysokość wynagrodzenia.

Do wniosku załączyła druk Rp-7 z dnia 23 marca 2009r. o wysokości zarobków za lata 1975-1980.

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2009 roku wydaną w sprawie (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawczyni prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru na podstawie art. 111 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. nr 162, poz. 1118 ze zm.).

W uzasadnieniu wskazano, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyliczony z 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych:

- poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy wyliczony z lat 1970 – 1979 wynosi 65,62 %,
- poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o emeryturę wyliczony z lat 1997 - 2006 wynosi 1,08 % ,
- poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o przeliczenie emerytury wyliczony z lat 1997 - 2008 wynosi 1,08 %;

Wszystkie w/w wyliczone wskaźniki są niższe od aktualnie przyjętego wskaźnika wynoszącego 98,38 % wyliczonego z 12 miesięcy z okresu od dnia 1 kwietnia 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku.

Jednocześnie organ rentowy stwierdził brak podstaw do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, gdyż wnioskodawczyni nie ma wymaganego okresu zatrudnienia pracowniczego 20 lat.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 19 kwietnia 2009 roku k. 73 akt ZUS)

Wnioskodawczyni wniosła odwołanie od decyzji ZUS z 19 kwietnia 2009r. Sprawa została zarejestrowana pod sygnatura V U 779/09. W toku postępowania wnioskodawczyni wniosła o doliczenie do jej stażu pracy okresu pracy od dnia 22 stycznia 1966 roku do dnia 24 listopada 1966 roku w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w R. na stanowisku pracownika fizycznego i pobieranego tam wynagrodzenia.

(dowód: odwołanie k. 2-3 akt sprawy V U 779/09, protokół rozprawy z dnia 2 grudnia 2009 roku k .40 akt sprawy V U 779/09)

Wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2010 roku, wydanym w sprawie VU 779/09, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. oddalił odwołanie J. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 19 kwietnia 2009 roku sygn.. (...).

W toku postępowania Sąd ustalił, że okres pracy od dnia 22 stycznia 1966 roku do dnia 24 listopada 1966 roku w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w R. został wnioskodawczyni zaliczony do stażu pracy jako składkowy decyzją z dnia 25 marca 1998 roku. W przedmiocie wysokości podstawy wymiaru Sąd ustalił, że najkorzystniejszym dla wnioskodawczyni wskaźnikiem jest nadal wskaźnik 98,38 % wyliczony z 12 miesięcy z okresu od dnia 1 kwietnia 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku. Sąd podniósł, że zachowały się dane o wynagrodzeniach wnioskodawczyni w Zakładach (...) „F., w R. jedynie z okresu od 1975 roku do 1980 roku oraz zarobki uzyskane w terminie późniejszy (1975r.-43.119 zł.; 1976r.-46.699 zł.;1977r. - 47.083 zł, 1978r. - 56.562 zł, 1979r. - 64.595zł, 1980r. - styczeń-5.239 zł.; luty-5.232 zł.; marzec-5.240 zł.; kwiecień-1.413 zł. 1993r.-3.656.775 zł.; 2005r.-1320 zł.; 2006 r.-1840 zł.), które są zawarte w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (Rp - 7). W odniesieniu do lat wcześniejszych, dotyczących pracy wnioskodawczyni w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w R., Sąd podniósł, że wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnych wiarygodnych dowodów w celu wykazania wysokości pobieranego przez nią wynagrodzenia, dlatego zasadnie organ rentowy za ten okres przyjął zarobki w wysokości najniższego wynagrodzenia obowiązującego w danym roku.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego z dnia 14 kwietnia 2010 roku k.66 wraz z uzasadnieniem k.69-75 akt sprawy V U 779/09)

W dniu 1 lipca 2014 roku J. R. złożyła wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia. Do wniosku przedłożyła tożsamą dokumentację z archiwum potwierdzającą osiągnięte wynagrodzenia w latach 1975-1980 w Fabryce (...) S.A..

(dowód: wniosek wraz z dokumentacją k. 159-168 akt ZUS, pismo ZUS z dnia 14 lipca 2017 roku k. 23 akt sprawy)

Decyzją z dnia 11 lipca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił J. R. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że przedłożone przez wnioskodawczynię dokumenty zostały uwzględnione przy przeliczeniu świadczenia, w konsekwencji czego wydano decyzję z dnia 19 kwietnia 2009 roku, w której uwzględniono wynagrodzenia zawarte w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (Rp - 7).

(dowód: decyzja ZUS z dnia 11 lipca 2014 roku k. 169 akt ZUS, pismo ZUS z dnia 14 lipca 2017 roku k. 23 akt sprawy)

Zarobki wnioskodawczynie w latach 1975-1980 wynosiły:

- 1975r.- 43.119zł.- co stanowi 91,83% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia
- 1976r.- 46.699zł.- co stanowi 90,90% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia
- 1977r.- 47.083zł.- co stanowi 85,37% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia
- 1978r.- 56.562zł. co stanowi 96,45% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia
- 1979r.- 64.595zł. co stanowi 101,05% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia
- 1980r. – 53.888zł.

(dowód: wyliczenie – akta osobowe , zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres 1977-1979 – k.8 akt rentowych, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1975-1980- k. 68 akt rentowych)

Wobec nie zachowania się dokumentacji płacowej wnioskodawczynie z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w R. od dnia 22 listopada 1966r. do 31 grudnia 1974r. organ rentowy przy wyliczeniu świadczenia wnioskodawczynie za ten okres przyjął minimalne zarobki (okoliczność bezsporna)

Do wyliczenia wysokości świadczenia wnioskodawczynie za lata 1966-1975 ZUS przyjął wynagrodzenia miesięczne w następujących kwotach:

- 1) z okresu 22.01.1966 r. - 31.01.1966 r. -242,00 zł
- 2) z okresu 01.02.1966 r. - 31.07.1966 r. - 750,00 zł
- 3) z okresu 01.08.1966 r. - 30.11.1970 r. - 850,00 zł
- 4) z okresu 01.12.1970 r, - 31.07.1974 r. - 1.000,00 zł
- 5) z okresu 01.08.1974 r. - 31.12.1974 r. - 1,200,00 zł
- 6) z okresu 01.01.1975 r.-31.12.1975 r.-3.593,25 zł.

(dowód: pismo ZUS z dnia 15 listopada 2017 roku k. 38 akt sprawy)

Organ rentowy nigdy nie ustalał kapitału początkowego dla J. R., ponieważ wnioskodawczynie nie wystąpiła z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego.

Organ rentowy nie informował wnioskodawczynie o możliwości ustalenia kapitału początkowego, ponieważ kapitał ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. - zgodnie art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a wnioskodawczynie urodziła się przed tą datą.

(dowód: pismo ZUS z dnia 14 lipca 2017 roku k. 23 akt sprawy, pismo ZUS z dnia 15 listopada 2017 roku k. 38 akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wyjaśnić, że wnioskodawczyni odwołała się od decyzji odmawiającej jej przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia (emerytury), a nie jak błędnie wskazuje w odwołaniu od odmowy przeliczenia kapitału początkowego. Organ rentowy nigdy nie ustalał kapitału początkowego dla J. R., ponieważ po pierwsze wnioskodawczyni nie wystąpiła z takim wnioskiem, a po drugie nawet gdyby z takim wnioskiem wystąpiła, to nie mógłby on zostać załatwiony pozytywnie, gdyż kapitał początkowy ustala się zgodnie art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., a wnioskodawczyni urodziła się przed tą datą (...)

Zakres rozpoznania niniejszej sprawy wyznacza zatem wyłącznie zaskarżona decyzja z 30 marca 2017r. o odmowie przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia.

Stosownie do treści art. 114 ustęp 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009r. nr 153, poz. 1227 ze zm) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. O ile podstawą ponownego ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości mogą być tylko i wyłącznie nowe dowody, a zatem takie które nie były znane organowi rentowemu w poprzednim postępowaniu, to przymiot nowości nie dotyczy ujawnionych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji. A zatem podstawą ponownego ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości nie muszą być okoliczności, na które osoba ubiegająca się o świadczenia lub organ rentowy nie mogły powołać się w poprzednim postępowaniu, lecz takie, które powinny być znane przy dołożeniu minimum staranności, ale na skutek błędu lub przeoczenia nie zostały uwzględnione w poprzednim postępowaniu, a powodujące pominięcie ustalenia istnienia jednego z warunków uprawniających do świadczeń (tak. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 2010-05-26, II UK 354/09).

Przepis art. 111 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS pozwala na ponowne obliczenie wysokości emerytury lub renty , z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2). z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest **wyższy** od poprzednio obliczonego.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni domagała się przeliczenia emerytury przy uwzględnieniu wynagrodzenia uzyskiwanego w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w R. od 22 listopada 1966r. do 1980 roku. Wnioskodawczyni

z tego okresu udokumentowała jedynie zarobki z lat 1975-1980. Ich wysokość wynika z zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia (druk Rp-7) z dnia 23 marca 2009r. i kształtuje się następująco:

- 1975r.- 43.119zł.- co stanowi 91,83% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia
- 1976r.- 46.699zł.- co stanowi 90,90% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia
- 1977r.- 47.083zł.- co stanowi 85,37% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia
- 1978r.- 56.562zł. co stanowi 96,45% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia
- 1979r.- 64.595zł. co stanowi 101,05% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia
- 1980r. – 53.888zł.

Zaświadczenie o wysokości zarobków skarżącej w latach 1975-1980 nie jest dokumentem nowym, ani nie znanym organowi rentowemu. Dokument ten był już przedmiotem analizy organu rentowego w decyzji z dnia 29 kwietnia 2009r. i 11 lipca 2014r., mocą których odmówiono wnioskodawcy przeliczenia emerytury, z uwagi na to, że uwzględnienie zarobków udokumentowanych w zaświadczeniu z dnia 23 marca 2009r., nie powoduje wzrostu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury skarżącej.

Powyższe było przedmiotem badania przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. na skutek odwołania wnioskodawczyni od decyzji z dnia 29 kwietnia 2009r. o odmowie przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia w sprawie VU 779/09, który prawomocnym wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2010 roku oddalił odwołanie J. R..

Za okres od 22 listopada 1966r. do 31 grudnia 1974r. wnioskodawczyni nie posiada dokumentów płacowych. Z tych też względów za ten okres organ rentowy w myśl art. 15 ustęp 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS przyjął zarobki w wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Wnioskodawczyni składając ponowny wniosek o przeliczenie emerytury nie złożyła jakichkolwiek nowych dowodów na wysokość zarobków w latach 1966-1980. Wniosła wprawdzie o przesłuchanie na okoliczność faktycznie otrzymywanych zarobków w tym okresie świadka W. Ł., nie mniej wniosek ten został cofnięty przez pełnomocnika wnioskodawczyni pismem z dnia 10 października 2017r. na podstawie oświadczenia wnioskodawczyni, że świadek nie ma wiedzy ani na temat czasokresu zatrudnienia wnioskodawczyni w latach 1966-1980 ani wysokości jej zarobków.

Ostatecznie zatem strona skarżąca nie przedstawiła jakichkolwiek nowych dowodów na wysokość zarobków skarżącej z tego okresu.

Organ rentowy w uwzględnieniu wniosku pełnomocnika skarżącej w piśmie z dnia 15 listopada 2017 roku wskazał, że przy wyliczaniu wysokości świadczenia wnioskodawczyni za lata 1966-1975 przyjęte zostały wynagrodzenia miesięczne w następujących kwotach:

- 1) z okresu 22.01.1966 r. - 31.01.1966 r. -242,00 zł
- 2) z okresu 01.02.1966 r. - 31.07.1966 r. - 750,00 zł
- 3) z okresu 01.08.1966 r. - 30.11.1970 r. - 850,00 zł
- 4) z okresu 01.12.1970 r. - 31.07.1974 r. - 1.000,00 zł
- 5) z okresu 01.08.1974 r. - 31.12.1974 r. - 1,200,00 zł
- 6) z okresu 01.01.1975 r.-31.12.1975 r.-3.593,25 zł.

Na rozprawie w dniu 6 marca 2018 roku pełnomocnik wnioskodawczynie oświadczył, że nie kwestionuje zarobków wnioskodawczynie z lat 1966-1975 przedstawionych przez organ rentowy w piśmie z dnia 15 listopada 2017 roku. Wobec takiego oświadczenia pełnomocnika skarżącej, Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie wnioskodawczynie na wysokość zarobków w latach 1966-1980, z uwagi na bezprzedmiotowość tego wniosku. Wysokość zarobków wnioskodawczynie za sporny okres wynika bowiem z pisma procesowego organu rentowego z 15 listopada 2017r., które nie było kwestionowane przez stronę skarżącą. Dodatkowo należy podnieść, że wysokość wynagrodzenia musi być pewna i konkretna, a zatem musi wynikać z dokumentów. Nie można ustalić wysokości wynagrodzenia w przypadku braku jakichkolwiek dokumentów płacowych wyłącznie na podstawie zeznań strony czy też świadków. W takiej sytuacji jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawiania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek ustawodawca nakazuje przyjąć kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy (art. 15 ustęp 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS)

Wnioskodawczynie przyznała, że nie ma żadnych dokumentów na wysokość wynagrodzenia w latach 1966-1974. W takiej sytuacji (braku dokumentów) jej zeznania nie mogłyby doprowadzić do przyjęcia wyższych niż minimalne zarobków za ten okres. Z kolei udokumentowane zarobki za lata 1975-1980 nie prowadzą do wzrostu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia w stosunku do aktualnie ustalonego wynoszącego 98,38 % wyliczonego z 12 miesięcy z okresu od dnia 1 kwietnia 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku.

Ponieważ pełnomocnik skarżącej nie wykazał, aby zarobki jego mocodawczynie w spornym okresie były wyższe od tych wykazanych w zaświadczeniu z dnia 23 marca 2009r. o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1975-1980, ani od tych przyjętych przez organ rentowy za okres od 1966r. do 1974r. w wysokości minimalnego wynagrodzenia, brak było podstaw do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych w latach 1975-1980 wykazanych w druku Rp-7 jest niższy od ostatnio przyjętego do obliczenia podstawy wymiaru emerytury. Wyliczona przez organ rentowy emerytura z zarobków osiągniętych od dnia 1 kwietnia 1979 roku do dnia 31 marca 1980 roku dających wskaźnik 98,38% jest nadal dla skarżącej najkorzystniejsza.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz.1714).